

ĐACI SUPERJUNACI

12. DIO

Cvita je šetala iznad posuda dok se iz njezinih dlanova širila toplina. Voda je u sekundi proključala.

– Polako, nemoj se izmoriti! – upozori je učiteljica.

– Ovo je sitnica. – smješkala se Cvita.

Poput sitnih, poslušnih pačića para se kretala prema Matku. On je rukama gladio sve veći oblak koji se širio iznad dječjih glava.

– Imamo šest minuta! Kreni! – zaurla Jana.

Erik izvuče klupu, nagura je na granu i spretno skoči na nju. Stajao ja kao na klackalici deset metara od tla. Učiteljica se na vrijeme zaustavi da ne vikne. Znala je da svojim upletanjem može samo usporiti učenike. Sada je sve bilo na djeci. Ema P. je stajala ispod oblaka, jednom rukom ga dodirujući, a iz druge je izlazila ledena kiša. Okovana ledom klupa se više nije pomicala.

– Sljedeća! – uzvikne Erik vadeći iz mreže drugu klupu.

Za to vrijeme Ivan sjedne u mrežu i Ema M., Martina B. i Matija počnu ga vući prema vrhu. Ema P. bez muke nastavi učvršćivati ledom i drugu klupu. Erik pruži Ivanu ruku. Sljedeća u mrežu sjedne Cvita.

– Djeca su sve teža. – uzdahne Martina B. dok su vukli mrežu.

– Ne, nego sam ja sve umornija. – potuži se Ema M.. Njezina je snaga bila na kraju.

–Pomozite! – viknula je. Još troje djece priskoči do užeta. Cvita se poput ribice u mreži penjala prema podestu na grani. Erik i njoj pomogne izići iz mreže.

– Martina L., zaštitni sloj! – uzvikne učiteljica. Martina se nasmiješi, stavi dlanove na usta i počne puhati. Poput svjetlucavog, čarobnog tepiha, superzaštitni sloj veličine odbojkaškog igrališta prelije se ispod stabla.

ĐACI SUPERJUNACI

13.DIO

– Nevjerojatno. – učiteljica se divila zaštitnom sloju. Naslonila je ruku. – Meko, a opet ima neku čvrstoću. Poput gustog gela za kosu.

– Ili ljigavca. – zaključí Gabriel.

Djeca su prilazila i uranjala ruke. Martina L. je šetala oko štita, povremeno pušúći u dlanove i namještajući tako zaštitni sloj koji se gibao poput meduze u moru.

– Vi gore, jeste li spremni? – vikne Jana.

– Jesmo! – odgovori Ivan. Iznenada se ljuto uhvati za glavu. – Ljudi, imam problem. Ne vidim metu! Kako ću je pogoditi!?

– Dalekozor! – uzvikne Megi. – Treba nam dalekozor.

– Ima jedan gore u kabinetu biologije i kemije. – sjeti se učiteljica. – Brzo, Borna, idemo po njega!

Borna je imao moć superpomicanja. Mogao je na daljinu osjetiti predmet i pomicati ga kako je želio.

– Dođi... – učiteljica pokaže na vrata. – Nemamo ključ ni vremena tražiti ga.

Borna se nasmiješi, nasloni ruku i polako je počne pomicati po ključanici. Brava je škljocnula.

– Izvrsno. – pohvali ga učiteljica. Brzo je pronašla dalekozor. – Požuri, moramo ga odnijeti.

Karlo je gledao kroz prozor. – Ne moramo. Moramo samo otvoriti prozor.

Prozor kabineta gledao je ravno na stablo.

– Ivane! – zadere se Borna. – Stiže dalekozor!

Deset metara iznad tla, Borna je pustio dalekozor koji je ostao lebdjeti i usmjerio ga prema stablu. Kao da drži nevidljivi daljinski upravljač, Borna je doveo dalekozor ravno u Ivanove ruke.

– Uh! – duboko uzdahne učiteljica. – od ovoga se uvijek naježim.

ĐACI SUPERJUNACI

14. DIO

– Brzo, Erik, pridrži mi dalekozor. Moram vidjeti metu.

Ivan smjesti patrone u džepove, nekoliko ih uzme u lijevu ruku, a jednu u desnu. Cvita koncentrirano namjesti dlanove i pogleda Ivana. – Kod zadnje patrone puštam vrućinu. Pratit ću put tvoje zadnje patrone.

– Još 4 minute! – zadere se Katarina.

– Kreniii! – vikne Jana.

– Staniii! – zaurla Dora, koja je stvarno rijetko vikala pa natjera sve da se u trenu ukipe. Dora je imala moć superpredviđanja. Zabrinuto je objašnjavala pokušavajući shvatiti u čemu je problem.

– Nešto nije u redu... Nešto se događa... Znam! Zvono! Za 20 sekundi zvonit će za kraj sata. Omest će Ivana i neće pogoditi! I svi će se sjuriti na dvorište i čuditi...

– Liame! – učiteljica ga pozove i kimne prema školi. Liam je imao moć superupravljanja strujom. Mogao je uključivati i isključivati električne uređaje, upravljati strujom kao da su dobri prijatelji.

Liam potrči prema porti gdje se nalazilo zvono. Taman kad je kazaljka nezaustavljivo odbrojavala zadnje sekunde, Liam uputi kratku munju prema zvonu. Nešto je kvrcnulo i stupić sivog dima proviri iz uređaja. Liam se nasmiješi i potrči van. – Krenite! – zaurla s vrata.

– Vita, umiri vjetar! – reče joj Jana.

Potpuna tišina spustila se na školsko dvorište. Vita je vješto ulovila vjetrić i držala ga na dlanovima. Nitko se nije usudio ni disati. Vita ozbiljno pogleda Janu i kimne glavom.

ODGOVORI NA PITANJA.

Što se širilo iz Cvitinih dlanova?

Opiši kako Ema P. pravi led.

Koja je moć Martine L.?

S čime je učiteljica usporedila zaštitni sloj?

Koji je problem imao Ivan?

Što je Megi ponudila kao rješenje?

Koju moć ima Borna?

Kako se osjećala učiteljica gledajući Borninu moć na djelu?

Tko je Ivanu pridržavao dalekozor?

Što je Dora predvidjela?

Tko će riješio problem sa zvonom i pomoću koje supermoći ?

